

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL xxxxxx SECȚIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. xxxx

Ședința publică de la xx.xx.xxxx

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE - xxxx

GREFIER - xxxx

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta S.C. xxxxx S.R.L. - prin Lichidator în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE xxxxx - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ.

Pricina are ca obiect - „anulare act administrativ”.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reclamanta S.C. Xxx S.R.L., reprezentată de avocat xxxx, în baza împuternicirii avocațiale nr. xx/xx.xx.xxxx, aflată ia fila x în dosarul Tribunalului xx, lipsind pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice - Activitatea de Inspecție Fiscală.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Reclamanta, prin apărător, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, sens în care depune la dosar ordonanța prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale în ce privește infracțiunea de evaziune fiscală pentru cercetarea căreia s-a dispus suspendarea soluționării contestației.

Curtea, în temeiul art. 167 din Codul de procedură civilă, încuviințează pentru reclamantă proba cu înscrisuri, considerând-o pertinentă, concludentă și utilă în soluționarea cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat și probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri pe fond.

Reclamanta, prin apărător, solicită admiterea acțiunii, astfel cum a fost formulată și precizată, anularea deciziei nr. xx/xxxx și obligarea pârâtei la soluționarea contestației. Fără cheltuieli de judecată.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului xxxx la data de xx.xx.xxxx, reclamanta SC xxxxx SRL, prin lichidator judiciar, a chemat în judecată pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice xx - Activitatea de Inspecție Fiscală, solicitând: anularea deciziei nr. xxx/xx.xx.xxxx emisă de D.G.F.P. xx - Biroul soluționare contestații privind soluționarea contestației, anularea Raportului de inspecție fiscală încheiat de D.G.F.P. xxxx - Activitatea de Inspecție Fiscală nr. xxx/xx.xx.xxxx, anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. xxx/xx.xx.xxxx emisă de D.G.F.P. xx - Activitatea de Inspecție Fiscală și pe cale de consecință, exonerarea de la plata sumelor stabilite în sarcina reclamantei cu titlu de obligații fiscale suplimentare.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că, urmare a inspecției fiscale, pârâta a stabilit în sarcina sa obligații suplimentare de plată în cuantum de xx lei, prin decizia de impunere nr. xxx din xx.xx.xxxx.

A susținut că în mod greșit pârâta a apreciat că nu are drept la deducerea TVA-ului aferent unor tranzacții comerciale realizate cu o firmă despre se afirmă că este societate de tip fantomă, atâta vreme cât reclamanta a demonstrat realitatea achiziționării de marfă de la această societate și apoi livrarea acestor bunuri către alte firme.

Prin întâmpinarea formulată în cauză, pârâta a susținut că instanța de judecată nu se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației formulată împotriva deciziei nr. xxx/xx.xx.xxxx, atâta vreme cât prin acest act administrativ nu s-a soluționat contestația la decizia de impunere nr. xx din xx.xx.xxxx, ci s-a dispus suspendarea soluționării acesteia până la soluționarea cauzei penale în care este cercetat administratorul societății reclamante.

Ulterior, reclamanta, la termenul de judecată din data de xx.xx.xxxx, a precizat acțiunea, în sensul contestării deciziei nr. xxx/xx.xx.xxxx emisă de pârâtă cu privire la soluția de suspendare a contestației formulate împotriva deciziei de impunere.

Prin precizările la întâmpinare, pârâta a invocat excepția necompetenței materiale a Tribunalului xxxx, admisă de instanță prin sentința civilă nr. xx/x/xx.xx.xxxx, cu consecința declinării competenței de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel xxxx, față de dispozițiile art. 10 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 și având în vedere obiectul cauzei, respectiv anularea unui act administrativ-fiscal ce privește taxe și impozite, precum și accesorii ale acestora mai mari de xxxx de lei.

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel xxx - Secția a xx -a Contencios Administrativ și Fiscal la data de xx.xx.xxxx.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea reține următoarele:

Prin decizia nr. xxx/xx.xx.xxxx emisă de DGFP xxxx - Biroul soluționare contestații, s-a dispus, în temeiul art. 214 alin. 1 lit. a C.pr.fiscală, suspendarea soluționării contestației formulate de reclamanta SC xx SRL împotriva deciziei de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx până la soluționarea pe cale judiciară a aspectelor constatate prin actul atacat, urmând ca procedura să fie reluată în funcție de soluția organelor competente de cercetare penală și să se decidă potrivit legii.

În motivare s-a arătat că prin decizia de impunere contestată s-au stabilit obligații suplimentare de plată în sarcina reclamantei cu titlul de impozit pe profit, TVA și accesorii ale acestora, concomitent organele de inspecție fiscală întocmind o sesizare penală cu privire la aspectele constatate, iar potrivit art. 214 alin. 1 lit. a C.pr.fiscală, soluționarea contestației poate fi suspendată, prin decizie motivată, atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire

hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Organul de soluționare a contestației a reținut astfel că între stabilirea creanțelor fiscale constatate de organele de control și stabilirea caracterului infracțional al faptei există interdependență, prioritate de soluționare având latura penală a cauzei.

Din cuprinsul raportului de inspecție fiscală nr. xx/xx.xx.xxxx rezultă că organele de control au reținut în sarcina reclamantei faptul ca ar fi achiziționat produse agricole de la o societate de tip fantomă, acesta fiind motivul pentru care s-au calculat obligațiile suplimentare de plată reprezentând TVA și impozit pe profit, cu accesoriile aferente.

Cu privire la aceleași aspecte au fost sesizate organele de urmărire penală, existând suspiciuni de săvârșire a infracțiunii de evaziune fiscală.

Prin Ordonanța nr. xxx/P/xxxxx din data de xx.xx.xxxx a DNA - Biroul Teritorial xxx s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de administratorul de fapt al reclamantei sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală, reținându-se, pe baza probelor administrate în cadrul cercetărilor, că tranzacțiile apreciate de organele fiscale ca fiind fictive au fost reale.

Prin prezenta acțiune în contencios administrativ, reclamanta a solicitat inițial anularea deciziei date de organul de soluționare a contestației, precum și anularea actelor administrativ fiscale întocmite de organele de control, motivele invocate în susținerea acțiunii vizând exclusiv nelegalitatea modului în care s-au stabilit în sarcina sa obligații suplimentare de plată reprezentând TVA și impozit pe profit. Ulterior, și-a precizat acțiunea în sensul că solicită desființarea deciziei de suspendare a soluționării contestației și obligarea pârâtei la soluționarea contestației, fără a indica însă motivele de fapt și de drept ale cererii.

În acest context, Curtea reține că actul atacat este legal și temeinic, raportat la circumstanțele de fapt și de drept existente la momentul emiterii sale și la dispozițiile art. 214 alin. 1 lit. a C.pr.fiscală.

Astfel, față de împrejurarea că organele de control au sesizat organele de urmărire penală cu privire la existența unor indicii de săvârșire a infracțiunii de evaziune fiscală și având în vedere că temeiul stabilirii obligațiilor fiscale suplimentare de plată contestate de reclamantă îl reprezenta caracterul presupus fictiv al tranzacțiilor derulate de aceasta, ce constituie totodată elementul material al infracțiunii de evaziune fiscală cu privire la care s-a făcut sesizarea penală, este evident că soluționarea cauzei penale prezintă o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce se va da în contestația administrativ-fiscală, decizia de suspendare a soluționării contestației fiind emisă așadar în deplină conformitate cu situația de fapt din speță și cu dispozițiile legale incidente, cu respectarea marjei de apreciere recunoscută de lege autorității pârâte.

În ce privește faptul că ulterior s-a soluționat dosarul penal printr-o soluție de neîncepere a urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, reținându-se caracterul real al tranzacțiilor, această împrejurare survenită după emiterea deciziei contestate nu are relevanță din perspectiva

verificării legalității actului, demers ce se raportează exclusiv la circumstanțele de la momentul adoptării sale. Ea poate justifica cel mult o cerere adresată pârâtei de reluare a procedurii administrative de soluționare a contestației, iar în ipoteza unui refuz poate fundamenta o acțiune în contencios administrativ, însă cu un alt obiect decât cauza de față.

Pentru toate aceste considerente, acțiunea va fi respinsă ca neîntemeiată, actul atacat fiind legal și temeinic.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII, HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea precizată formulată de reclamanta S.C.xxx S.R.L. - prin Lichidator judiciar Cabinet Individual de Insolvența xxxx cu sediul în xxxx, xxxx , în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FIMANTELOR PUBLICE xxxx -ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALA cu sediul în xxx ca nefondată. Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică, astăzi, xx.xx.xxxx.